

1. Ta - tăl ne iu - beș - te pe noi Și se'n-gri - jeș - te
de noi. Din iu - bi - re toa - te ne dă De ce a - vem noi
lip - să. Lip - să n'a - vem, Toa - te a - vem, Căci
a - vem noi un Ta - tă, Ca - re - le toa - te ne dă.

2. Că nu cu aur și argint
Noi din lume am ieșit.
Numai Dumnezeu cel bogat,
Pe noi pe toți ne-a scăpat.
Pentru-aceea N-am îngrija,
Ce am bea și am mânca,
Căci El toate ne va da.

3. El care nouă ne-a făcut,
Atâta bine de mult,
Că El pe Fiul Său L-a dat,
Chinuit de ne-a scăpat.
Și ne-a căutat Și ne-a iertat,
Acum cum nu va-ngriji
Și pe toți ne-a milui.

4. Noi putem în toată vremea,
Înaintea Lui a sta.
Pentru ajutor a-L ruga,
Cu toți Lui a ne preda.
El aude Și voiește
Și poate a împlini
Orice bine am dori.

5. Că El prin Fiul Său Isus,
Ușă deschisă a pus.
Ca oricând noi ne supărăm,
La El toți să alergăm.
La El putem loc să aflăm,
Să ne putem odihni
Și fără de grij-a fi.

6. Ori gândiți că eu mă-nspăimânt,
De moarte, ori de mormânt?
Și oricând Tatăl m-ar chema,
Eu sunt gata a pleca.
Că-i mai bine În cer mie,
Și des e dorința mea,
O! Când Tatăl m-ar chema.

7. El ne-a iubit, acum putem
În veac să ne bucurăm.
El ne-a iubit, acum putem
Pe El în veac să-L lăudăm.
Și ca copii Toți ne-am sili,
Pe El în veac să-L cinstim,
Din inimă să-L iubim.